

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 27.10.1978, sp. zn. 11 Tz 68/78, ECLI:CZ:NS:1978:11.TZ.68.1978.1

Číslo: 28/1979

Právní věta: Úmyslné jednání pachatele, jímž docílí, že mu daň z příjmů obyvatelstva nebyla vůbec vyměřena nebo mu byla vyměřena v nižší částce, je dokonáním trestným činem zkrácení daně podle § 148 odst. 1 tr. zák., jestliže byla daň zkrácena ve větším rozsahu, Podání přiznání k dani z příjmů obyvatelstva obsahující nesprávné údaje, na jejichž podkladě by mělo dojít k vyměření nižší daně, než jaká by odpovídala skutečnému zdanitelnému příjmu, je - zamýšlel-li pachatel zkrátit daň ve větším rozsahu - pokusem trestného činu zkrácení daně podle § 8 odst. 1, § 148 odst. 1 tr. zák., jestliže k vyměření nižší daně nedošlo. Jednání spočívající v opatrování podkladů pro budoucí nesprávné přiznání v úmyslu zkrátit daň ve větším rozsahu, pokud neuplynula lhůta k podání přiznání anebo pokud nebylo v této lhůtě daňové přiznání podáno, je třeba považovat za přípravu trestného činu zkrácení daně podle § 7 odst. 1, § 148 odst. 1 tr. zák. za předpokladu, že jde o jednání nebezpečné pro společnost.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 27.10.1978

Spisová značka: 11 Tz 68/78

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pokus, poplatku a jiné podobné povinné platby, Příprava, Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby

Předpisy: 140/1961 Sb. § 7 odst. 1

§ 148

§ 8 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 28/1979 sb. rozh.

Úmyslné jednání pachatele, jímž docílí, že mu daň z příjmů obyvatelstva nebyla vůbec vyměřena nebo mu byla vyměřena v nižší částce, je dokonáním trestným činem zkrácení daně podle § 148 odst. 1 tr. zák., jestliže byla daň zkrácena ve větším rozsahu,

Podání přiznání k dani z příjmů obyvatelstva obsahující nesprávné údaje, na jejichž podkladě by mělo dojít k vyměření nižší daně, než jaká by odpovídala skutečnému zdanitelnému příjmu, je - zamýšlel-li

pachatel zkrátit daň ve větším rozsahu – pokusem trestného činu zkrácení daně podle § 8 odst. 1, § 148 odst. 1 tr. zák., jestliže k vyměření nižší daně nedošlo.

Jednání spočívající v opatrování podkladů pro budoucí nesprávné přiznání v úmyslu zkrátit daň ve větším rozsahu, pokud neuplynula lhůta k podání přiznání anebo pokud nebylo v této lhůtě daňové přiznání podáno, je třeba považovat za přípravu trestného činu zkrácení daně podle § 7 odst. 1, § 148 odst. 1 tr. zák. za předpokladu, že jde o jednání nebezpečné pro společnost.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 27. 10. 1978 sp. zn. [11 Tz 68/78.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 1978 sp. zn. 5 To 52/78 a městskému soudu v Praze přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 27. 1. 1978 sp. zn. 2 T 18/78 byl obviněný J. J. uznán vinným trestným činem zkrácení daně podle § 148 odst. 1 tr. zák., který spáchal tím, že jako daňový poplatník zatajoval svůj skutečně dosažený příjem ze znalecké činnosti v letech 1972 až 1974 a tak celkově zkrátit daň o částku 19 410 Kčs. Byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody na osm měsíců se zařazením do první nápravně výchovné skupiny, dále peněžitý trest 10 000 Kčs a pro případ, že by výkon tohoto trestu mohl být zmařen, náhradní trest odnětí svobody na 3 měsíce.

K odvolání obviněného zrušil městský soud v Praze tento rozsudek obvodního soudu ve výroku o trestu a při nezměněném výroku o vině uložil obviněnému trest odnětí svobody na jeden rok a jeho výkon podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložil na zkušební dobu dvou let.

Proti tomuto rozsudku městského soudu v Praze podal generální prokurátor ČSR ve lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. v neprospěch obviněného stížnost pro porušení zákona a navrhl, aby tento rozsudek byl zrušen a aby bylo postupováno podle § 270 odst. 1 tr. ř. Podle stížnosti byl zákon porušen především tím, že městský soud vůbec neprojednal odvolání prokurátora, které bylo podáno do protokolu po vyhlášení rozsudku, dále tím, že nepřezkoumal závěr obvodního soudu o tom, že není prokázán úmysl obviněného zkrátit daň také v r. 1975 a tím, že uložil trest podmíněný, aniž přihlédl k okolnostem případu, k posudku, podle něhož obviněný ve značné míře požíval v pracovní době alkoholické nápoje a k tomu, že obviněný svou trestnou činnost stupňoval. Trest uložený městským soudem je v zřejmém nepoměru ke stupni společenské nebezpečnosti činu obviněného. Městský soud se nezabýval ani otázkou, zda charakter trestné činnosti obviněného neodůvodňuje uložení trestu zákazu činnosti.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Ze zápisu o hlavním líčení ze dne 27. 1. 1978 je patrné, že po vyhlášení rozsudku obvodního soudu prokurátor prohlásil, že podává odvolání. V předkládací zprávě obvodní soud správně uvedl, že předkládá odvolání obviněného J. J. a obvodního prokurátora. Odvolací soud však odvolání prokurátora vůbec neprojednal a ve svém rozsudku se jím nezabýval. Tím porušil zákon v ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. Povinnosti přezkoumat napadený rozsudek ve všech výrocích, proti nimž může odvolatel podat odvolání, nezbavovala městský soud okolnost, že prokurátor nedodržel ustanovení § 249 odst. 1 tr. ř., podle něhož odvolání prokurátora musí být ve lhůtě uvedené v § 248 tr. ř. také odůvodněno. Na nedodržení tohoto ustanovení nestanoví zákon žádnou sankci.

Proto Nejvyšší soud ČSR vyslovil porušení zákona v ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. a již z tohoto důvodu bylo nutno rozsudek městského soudu zrušit, když porušení zákona bylo na prospěch obviněnému a návrh na zrušení byl učiněn a bylo o něm rozhodnuto ve lhůtách uvedených v § 272 tr.

ř.

Městský soud v Praze při novém projednání věci přezkoumá rozsudek obvodního soudu i z hlediska námitek stížnosti pro porušení zákona. Půjde o to, zda pokračování v neúplných zápisech do znaleckého deníku i v r. 1975 nebylo projevem úmyslu obviněného zkrátit daň i za tento rok, zda tato činnost nebyla alespoň přípravou k dalšímu zkrácení daně ve smyslu § 7 odst. 1 tr. zák. a zda daň zkrácená spolu s daní, kterou obviněný zamýšlel zkrátit, nepřesáhne pak částku 20 000 Kčs, což by naplňovalo formální znaky okolnosti odůvodňující použití vyšší trestní sazby podle § 148 odst. 2 písm. c) tr. zák.

Trestného činu zkrácení daně podle § 148 odst. 1 tr. zák. se dopouští, kdo ve větším rozsahu zkrátí daň. Za větší rozsah se podle ustálené judikatury považuje zkrácení daně ve výši kolem 4000 Kčs. Čin je dokonán tím, že na základě nesprávného sdělení podkladů poplatníkem daně došlo k nesprávnému vyměření daně. Jednání směřující bezprostředně k tomu, aby nastal následek uvedený v zákoně tj. zkrácení daně, je pokusem tohoto trestného činu, jestliže následek nenastal. Takovým jednáním bezprostředně směřujícím ke zkrácení daně je např. podání přiznání k dani z příjmů obyvatelstva obsahující nesprávné údaje, na jejichž podkladě by mělo dojít k vyměření daně nižší, než jaká by odpovídala skutečnému zdanitelnému příjmu. Zákon o dani z příjmů obyvatelstva č. 145/1961 Sb. stanoví pro poplatníky povinnost podat přiznání k dani ze uplynulý rok a to do 31. ledna následujícího roku. Dokud tato lhůta neuplynula nebo daňové přiznání nebylo podáno, nelze za pokus zkrácení daně považovat jednání pachatele, kterým si teprve opatřuje podklady pro budoucí nesprávné přiznání, aby zkrátit daň. Takové jednání by mohlo být přípravou trestného činu za předpokladu, že má potřebný stupeň společenské nebezpečnosti. Obviněný byl zatčen před uplynutím roku 1975, neměl tedy možnost zkrácení daně z příjmu dokonat a ani se o ně pokusit.